RECHTSPRAAK OVER KANSSPELEN

Zorgplicht en schadevergoeding

ECLI:NL:RBNHO:2026:6041

18 juni 2026 · Eerste aanleg

De kantonrechter oordeelde dat Kansino te laat persoonlijk contact opnam na signalen van intensief speelgedrag. De speler kreeg € 1.650 aan verlies na het gemiste contactmoment als schadevergoeding toegewezen.

Originele uitspraak volgt ongewijzigd

OCA-leeskopie met een navigatievoorblad. Vanaf de volgende pagina staat de oorspronkelijke Rechtspraak-publicatie. Dit voorblad is door OnlineCasino.Amsterdam toegevoegd en maakt geen deel uit van de rechterlijke uitspraak.

Lees het rechtspraakdossier

Dossiers en persinformatie

www.onlinecasino.amsterdam

Bron oorspronkelijke publicatie: Rechtspraak.nl. ECLI is de vaste identificatie van de uitspraak.
OCA-voorblad toegevoegd op 17 oktober 2026. De oorspronkelijke PDF is afzonderlijk bewaard.

ECLI:NL:RBNHO:2026:6041

Instantie	Rechtbank Noord-Holland
Datum uitspraak	18-06-2026
Datum publicatie	22-06-2026
Zaaknummer	K/4101/11892243
Rechtsgebieden	Verbintenissenrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - enkelvoudig
Inhoudsindicatie	Kansspel. Online gokken. Zorgplicht van aanbieder van online gokspelen. Deze zaak draait om de vraag of gedaagde jegens eiser een zorgplicht heeft geschonden en of zij om die reden verplicht is de door eiser ingelegde bedragen of een deel daarvan bij wijze schadevergoeding aan eiser terug te betalen. De kantonrechter is van oordeel dat gedaagde een bedrag van 1.650,00 bij wijze van schadevergoeding aan eiser moet terugbetalen.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl NJFCZ 2026/328

Uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Civiel recht

Kantonrechter

Zittingsplaats Zaanstad

Zaaknummer: 11892243 \ CV EXPL 25-2840 wd

Vonnis van 18 juni 2026

in de zaak van

[eiser] ,

te [plaats] ,

eisende partij,

hierna te noemen: [eiser] ,

gemachtigde: mr. G.P. Geelkerken,

tegen

de rechtspersoon naar buitenlands recht

PLAY NORTH LIMITED, handelend onder de naam **KANSINO**,

te Valetta (Malta),

gedaagde partij,

hierna te noemen: Kansino,

gemachtigde: mr. J.A. Jacobi.

De zaak in het kort

Deze zaak draait om de vraag of Kansino jegens [eiser] een zorgplicht heeft geschonden en of zij om die reden verplicht is de door [eiser] ingelegde bedragen of een deel daarvan bij wijze schadevergoeding aan [eiser] terug te betalen. De kantonrechter is van oordeel dat Kansino een bedrag van 1.650,00 bij wijze van schadevergoeding aan [eiser] moet terugbetalen. Hier komt nog bij een bedrag van 299,48 (inclusief btw) aan buitengerechtelijke kosten.

1 De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding, met 6 producties;
- de conclusie van antwoord, met 5 producties;
- het tussenvonnis van 8 januari 2026;
- de door [eiser] overgelegde productie 7;
- de door Kansino overgelegde productie 6 (uitspraak van rechtbank Den Haag);

de mondelinge behandeling van 19 mei 2026, waarvan door de griffier aantekeningen zijn gemaakt.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2 De feiten

2.1. [eiser] heeft in de periode van 18 juni tot en met 12 juli 2022 deelgenomen aan één of meer door Kansino aangeboden online gokspelen. Per saldo heeft [eiser] daarbij een bedrag van 5.400,00 verloren.

2.2. [eiser] heeft Kansino aangemaand en gesommeerd dit bedrag aan hem terug te betalen. Kansino heeft geweigerd hieraan te voldoen.

3 Het geschil

3.1. [eiser] vordert - samengevat - veroordeling van Kansino tot betaling van 5.400,00, vermeerderd met rente en kosten.

3.2. [eiser] legt aan de vordering ten grondslag dat Kansino een zorgplicht jegens [eiser] heeft geschonden. Hoewel het speelgedrag van [eiser] daartoe alle aanleiding gaf, heeft Kansino verzuimd in te grijpen. Kansino dient het door [eiser] geleden verlies bij wijze van schadevergoeding aan [eiser] terug te betalen.

3.3. Kansino voert verweer. Kansino betwist dat zij een zorgplicht jegens [eiser] heeft geschonden. Bij gebrek aan signalen die wezen op onmatig speelgedrag, was Kansino niet gehouden tot ingrijpen. Om die reden is zij niet gehouden om aan [eiser] een schadevergoeding te betalen. Daarnaast betwist zij de hoogte van de door [eiser] geleden schade.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover nodig, nader ingegaan.

4 De beoordeling

De Nederlandse rechter is bevoegd

4.1. [eiser] woont in Nederland en Kansino is gevestigd in Malta. De kantonrechter moet daarom nagaan hij bevoegd is om van de zaak kennis te nemen en, indien dat het geval is, welk recht op de zaak van toepassing is.

4.2. Genoemde landen zijn lid van de Europese Unie. De hoofdzaak tussen partijen is een burgerlijke zaak. Dit betekent dat de regels van de Verordening Brussel I-bis (hierna: de Verordening) bepalen welk gerecht bevoegd is om de hoofdzaak te behandelen. De hoofdregel van de verordening is dat het gerecht van de woonplaats van de gedaagde bevoegd is. Op deze hoofdregel zijn uitzonderingen voor bijzondere gevallen. Zo is op grond van artikel 26 van de Verordening de rechter bevoegd waarvoor een verweerder verschijnt, tenzij de verschijning ten doel heeft de bevoegdheid te betwisten of indien er een ander gerecht bestaat dat op grond van artikel 24 van de Verordening exclusief bevoegd is. De kantonrechter stelt vast dat Kansino, die in dit geding is verschenen, niet de bevoegdheid van de kantonrechter heeft betwist. Evenmin is er sprake van een ander gerecht dat op grond van voornoemd artikel 24 bevoegd is.
De slotsom is dat de kantonrechter bevoegd is om van de zaak kennis te nemen.

Nederlands recht is van toepassing

4.3. Voor zover de vordering ziet op de kansspelovereenkomst geldt dat Nederlands recht van toepassing is. Omdat [eiser] consument is en Kansino een onderneming die haar bedrijfsactiviteiten mede op de Nederlandse markt richt, geldt de regel dat het recht van de staat waar [eiser] zijn gewone verblijfplaats heeft van toepassing is1. Dat is Nederland.

Voor zover de grondslag van de vordering onrechtmatige daad betreft, is Nederlands recht van toepassing, omdat [eiser] de gestelde schade in Nederland heeft geleden2.

De inhoudelijke beoordeling

4.4. Deze zaak draait om de vraag of Kansino jegens [eiser] een zorgplicht heeft geschonden en of zij om die reden verplicht is de door [eiser] ingelegde bedragen of een deel daarvan bij wijze

schadevergoeding aan [eiser] terug te betalen.

4.5. Voor de beantwoording van deze vraag gaat de kantonrechter uit van de op dat moment geldende regelgeving die was neergelegd in het Besluit werving, reclame en verslavingspreventie kansspelen (hierna: het Besluit) en de Regeling werving, reclame en verslavingspreventie kansspelen (hierna: de Regeling).

4.6. Uit deze regelgeving blijkt, kort gezegd, dat Kansino gehouden was tot interventie in geval van interne of externe signalen die wijzen op onmatige deelneming aan de door haar aangeboden kansspelen of op risicos op kansspelverslaving3. Als interne of externe signalen werden destijds in ieder geval beschouwd: een hoge of toenemende speelfrequentie4.

Dit brengt mee dat ingeval van een hoge speelfrequentie als bedoeld in artikel 17 van de Regeling, Kansino op enig moment gehouden was tot enige interventie.

4.7. Omdat het Besluit en/of de Regeling geen toelichting bevat op van het begrip “hoge speelfrequentie” is het aan de kantonrechter om op basis van het partijdebat hieraan een concrete invulling te geven.

4.8. [eiser] heeft in dat kader gewezen op de uitkomsten van een naar online gokgedrag uitgevoerd onderzoek. Uit het door [eiser] in de dagvaarding aangehaalde onderzoek5 blijkt dat van 599 onderzochte Nederlanders die allen in de laatste 12 maanden (voorafgaande aan het onderzoek) een online kansspel hebben gespeeld, slechts 3% aangeeft dit (bijna) iedere dag te hebben gedaan. Kansino heeft deze uitkomst op zichzelf niet betwist.

4.9. De kantonrechter leidt hieruit af dat (bijna) dagelijkse deelname aan een online gokspel heeft te gelden als een hoge speelfrequentie als bedoeld in artikel 17 van de Regeling en daarmee als een signaal dat wijst op (mogelijke) onmatige deelneming aan de door haar aangeboden kansspelen of op risicos op kansspelverslaving.

4.10. Uit het door [eiser] als productie 2 overgelegde inlegoverzicht blijkt dat hij van 18 juni tot en met 12 juli 2022 op een kleine onderbreking na bijna iedere dag 300,00 heeft ingelegd. Dat hij iedere keer direct na inleg online gokspelletjes heeft gespeeld, steeds tot hij door zijn inleg heen was, is op zichzelf niet in geschil. Uit het genoemde overzicht kan dus worden afgeleid dat hij in die periode bijna iedere dag online heeft gegokt. Het speelgedrag van [eiser] was (nagenoeg) gelijk aan de hiervoor genoemde 3%-groep. Aldus vormde het speelgedrag van [eiser] een signaal dat wijst op (mogelijke) onmatige deelneming aan de door haar aangeboden kansspelen of op risicos op kansspelverslaving als bedoeld in artikel 17 van de Regeling

4.11. Gelet op het voorgaande moet de kantonrechter bepalen op welk moment Kansino geacht moet worden het signaal over de hoge speelfrequentie te hebben ontvangen. Een hoge speelfrequentie blijkt namelijk niet direct bij aanvang, maar na verloop van enige tijd. Kansino heeft daar terecht op gewezen. De kantonrechter stelt deze periode vast op 2 weken vanaf 18 juni 2022. Dit brengt mee dat Kansino geacht wordt op 2 juli 2022 op de hoogte te zijn geweest van het problematische speelgedrag van [eiser] . Op dat moment had zij actie moeten ondernemen door (ten minste) een gesprek met [eiser] te voeren waarin hij zou zijn gewezen op zijn speelgedrag en de daaraan verbonden risicos6.

4.12. Vast staat dat Kansino dit gesprek niet al op 2 juli 2022, maar pas op of kort na 12 juli 2022 met [eiser] heeft gevoerd. Aldus heeft Kansino een zorgplicht jegens [eiser] geschonden. De door [eiser] vanaf 3 juli tot en met 12 juli 2022 ingelegde (en verloren) gelden, kunnen worden aangemerkt als de hieruit voortvloeiende schade. [eiser] heeft immers na het gesprek van 12 juli 2022 niet meer online bij Kansino gegokt. Aannemelijk is dus dat een gesprek op 2 juli 2022 tot hetzelfde resultaat zou hebben geleid. Signalen die op het tegendeel duiden, zijn niet voorhanden.

4.13. Uit het door [eiser] overgelegde inlegoverzicht blijkt dat hij na 2 juli 2022 1.650,00 bij Kansino heeft ingelegd. De kantonrechter begroot de door [eiser] geleden schade op voornoemd bedrag en zal Kansino tot vergoeding hiervan veroordelen. [eiser] vordert vergoeding van

wettelijke handelsrente als bedoeld in artikel 6:119a BW. Omdat partijen geen handelsovereenkomst hebben gesloten als bedoeld in voormeld artikel, zal de kantonrechter de gevorderde rente toewijzen op de voet van artikel 6:119 BW. De rente gaat lopen vanaf het moment dat [eiser] de schade heeft geleden. Hiervoor is geen nadere ingebrekestelling vereist7. De kantonrechter wijst de rente toe vanaf 13 juli 2022.

4.14. Het gevorderde bedrag aan buitengerechtelijke incassokosten zal worden toegewezen volgens het wettelijke tarief dat hoort bij de hoofdsom waartoe de gedaagde partij zal worden veroordeeld. De gevorderde vergoeding van buitengerechtelijke kosten is daarmee toewijsbaar tot 299,48 (inclusief btw).

4.15. Gelet op de uitkomst, zijn beide partijen over en weer in het ongelijk gesteld. De kantonrechter zal daarom de proceskosten tussen partijen compenseren, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt.

5 De beslissing

De kantonrechter

5.1. veroordeelt Kansino om aan [eiser] te betalen een bedrag van 1.949,48, te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW over 1.650,00 vanaf 13 juli 2022 tot aan de dag van betaling,

5.2. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

5.3. compenseert de proceskosten tussen partijen, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt,

5.4. wijst af het anders of meer gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door mr. J.S. Reid en in het openbaar uitgesproken op 18 juni 2026.

---

1 Zie artikel 6 van de Verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (Rome I)

2 Zie artikel 4 van de Verordening (EG) nr. 864/2007 betreffende het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen (Rome II)

3 Zie artikel 13, 15 en 18 van het Besluit

4 Zie artikel 17 aanhef en onder a van de Regeling

5 Zie figuur 5.1. in alinea 16 van de dagvaarding

6 Zie artikel 18 lid 2 aanhef en onder a van het Besluit

7 Zie artikel 6: 83 sub b BW